

DEBAT

Connie Hedegaard:
Vi skal ikke have
en klimaafnåte i
København for
enhver pris
Side 5

**Skal
værnepligten
afskaffes
i Danmark?**
Side 6

Kroniken Ensretning af dansk historieundervisning

En dansk Obama har lange udsigter

Så længe vi med udenlandsk baggrund skal love at forsage terror, fundamentalisme og kvindeundertrykkelse, før vi må have en mening om noget, kommer der til at gå lang tid, før vi får en Obama i Danmark.

MULTIKULTUR

KAMAL QURESHI, MF (SF)

Miljøminister Fatima Talib beder sin chauffør gøre et stop ved moskeen inden mødet på Østerbro. Hun trænger til nogle minutters fred i hovedet, inden hun skal deltage i en paneldebat om bekæmpelse af forurening i København. Den mørke Audi ruller ind over brostenene foran moskeen, og hun går hurtigt ind.

Inden hendes far blev syg, besøgte hun ikke moskeen regelmæssigt, men smerten og bekymringen over farens blodprop har givet hende et større behov for at mærke ro, mærke, at nogen foroven måske har en større plan, som alt - også smerten - er en del af.

Efter nogle minutter hvor hun har siddet på gulvtæppet med de højhælede sko og jakken af, kan hun mærke, at trykket over øjnene letter, og hun rejser sig og går rank og rolig ud ad de tunge trædøre.

Da hun åbner billedøren, hører hun kirkeklokkerne ringe fra den anden side af gaden. Hun smiler og tænker: Nemlig, sådan er mit København - vi er blandet med hinanden.

I disse dage, hvor billeder af en sort amerikansk præsident skyller ind over alle verdens tv-skærme, har jeg gjort tankeeksperimentet, hvordan Danmark skulle se ud, før vi kunne forestille os at få en dansk Obama.

Hvilket samfund skulle vi have bygget op for at få en statsminister, hvis far var udlænding og fra en muslimsk familie? En statsminister, der hed Hussein til mellemnavn, og som en del af sit liv havde boet uden for Danmark, ligesom Barack Obama har boet uden for USA i sin barndom. Billedet af miljøminister Fatima Talib i et fremtidens Danmark danner for mig baggrunden for, hvordan mit land skal se ud, før det sker.

Før 2001 sad der ingen med udenlandsk baggrund i det danske folketing, men det år blev der valgt to ind (Naser Khader og undertegnede). Ved valget i 2007 blev fire valgt ind. Og selv om det er små tal, er det en fordobling på bare seks år, og det er en fremragende udvikling.

Det er mit indtryk, at danskerne har det fint med at stemme på en politiker, der ikke nødvendigvis ligner dem selv, hverken i udseende eller baggrund. Og det skorter ikke på hverken talent eller vilje fra personer med indvandrerbaggrund i Danmark - der sidder i forvejen mange veluddannede på gode og vigtige poster i det danske samfund, mennesker, som også politisk kunne bidrage med stor viden og visioner.

Men når det er sagt, så er der stadig forhindringer, især fra politikere på den yderste højrefløj, som forsøger at diskvalificere deres kolleger ved at smide vores etniske baggrund i hovedet på os.

Og jeg er ikke ude i et personligt ærinde, dette er ikke en Kamal for presidentannonce, for ud over at mange nok slet ikke ville finde mig egnet til en post som partileder, for slet ikke at tale om statsminister, så er jeg ikke villig til at betale den pris, det koster. Især for en politiker med udenlandsk baggrund. Heller ikke selv om vi er nået et stykke, og jeg er taknemmelig over alle de muligheder, Danmark har givet mig.

Jeg er taknemmelig over at være vokset op i et land, hvor jeg som den første i min familie har kunnet tage en videregående uddannelse. En uddannelse, som mine forældre aldrig ville have været i stand til at betale for, hvor mine børn går i skole, hvor der er relativt fredeligt, og hvor jeg har frihed til at mene, hvad jeg vil, uden at blive smidt i fængsel. Men Danmark kan mere, og vi kan nå længere.

Politikere med udenlandsk klingende navne har selvfølgelig samme ret - og pligt - til at blande sig i politik og kritiseres samfundsforhold, de gerne vil have lavet om. Men vi skal altid først argumentere for, at vi faktisk har samme ret som alle andre til at mene noget om et hvilket som helst emne - og så ret til at kritisere Danmark.

Politikere med udenlandsk baggrund, ikke mindst muslimsk, bliver altid mistænkeliggjort, indtil de har bevist, at de er lige så ordentlige mennesker som alle andre. Man skal tage afstand fra en masse - f.eks. terrorisme, fundamentalisme og kvindeundertrykkelse - før man må have en mening om noget og måske endda udtrykke visioner for Danmark. Og selv da er det ikke sikkert, man bliver respekteret som folkevalgt på linje med Petersen, Hansen og Langballe.

Og apropos Langballe: Jeg udtrykte sidste år i forbindelse med Folketingets åbning, at jeg mente, det var et forkert signal at sende at blande religion og politik sammen, når Folketingets åbning blev markeret med en gudstjeneste. Det fik fra DF'eren - og præsten - den kommentar, at »hvad fanden rager det dig?«. Underforstået, at det skulle jeg som muslim - og politiker med udenlandsk baggrund - ikke blande mig i.

En anden DF'er, Søren Krarup, sagde direkte til mig i en debat i folketingsalen, at »må jeg dog ikke bede hr. Kamal Qureshi om at prøve at sætte sig ned på sin bagdel og prøve dog på at forstå, hvad det er for et land, han er kommet til«.

Et direkte forsøg på at diskvalificere modstanderen; du er ikke herfra, og derfor ved du ikke, hvad du taler om. Meget useriøst, uforskammet og fornærmende.

Tegning: Anne Marie Steen Pedersen

Jeg har efterhånden hørt så meget fra den kant, at jeg ikke tager det til mig, men hvis der sidder en dansk Obama-spire derude, en Fatima, en Ling, en Muhammed, som har ønsket om at arbejde sig vej til nogle af landets højeste embeder, er den slags angreb på mig og andre politikere

med udenlandsk baggrund gift for lyst, gift for følelsen af at blive taget alvorligt og følelsen af at høre til i Danmark og være en ligeværdig borger.

Og så kommer vi til at vente længe på en dansk Obama.
debat@pol.dk

Støt Nosserne

KOMMENTAR

Oktober måned var lyserød. Overalt i medierne, stormagasinerne og på nettet sagde kendte mennesker, bilforhandlere og parfumefabrikanter ikke Jolly til deres Cola, men Støt Brysterne til deres publikum.

Kræftens Bekæmpelses kampagne kan næppe været gået nogen forbi, heller ikke de mange, der qua deres køn ikke direkte er i farezonen for at få brystkræft.

Måske var det Ekstra Bladets bruger-genererede Nationensider, der satte gang i spekulationerne i mit sind. Her blev rejst et kønspolitisk spørgsmål om, hvorvidt kvindernes brystkræft overskyggede mændenes testikkelkræft.

Normalt plejer eh.dk's afstemninger at debattere, hvorvidt Peter Lundin må have sex i fængslet eller Britney Spears versus Paris Hilton, men nu lød spørgsmålet: »Skal testikkelkræft have mere opmærksomhed?«. Hvertil 86,56 procent svarede ja, og 5,62 procent nej. Det var næsten kun mænd, der svarede på internetafstemningen, og hurtigt lagde de mange kommentarer op til en kønskamp på kroner og kønskromosomer. Som f.eks. 'Søren C.', der skrev: »Hvorfor indrømmer femifascister ikke bare, at de simpelthen ikke støtter ideen om ligestilling og bekender sig til troen om, at kvinder er mere værd end mænd?«. Eller 'Thomas V.': »Jeg har brokket mig til min kone om dette (Støt Brysterne-kampagnen, red.) i snart en måned. Det er endnu et bevis på, at vi mænd har tabt køns-kampen«.

Jeg blev foruroliget over læsningen. Kan det virkelig passe, at kvindesygdommen brystkræft presser mandesygdommen testikkelkræft helt ud i periferien? Foregår der i virkeligheden en form for omvendt sexismen, fordi bryster er smukke og dejlige, mens nosser er... ja, knap så smukke og dejlige, men mere en slags kropslig nødvendighed?

LAD OS GØRE tankeeksperimentet: En storstilet december-kampagne for Støt Nosserne. På frakken skilter vi med vores gode vilje, en lille behåret sløjfe i en farvenuance som en solariebrun rosin. Nede i Irma køber vi Støt Bollerne-fiberboller fra Køhberg. Vi sms'er NOSSE til 1231. Ifører os armbånd med robuste mandige perler. Til lørdagsunderholdningen sender TV3 et storslået Nosse Galla-show, hvor Anne Linnet optræder og Skoda udlover en bil til en heldig bidragyder. På stormagasinerne hylder ligger der nossekampagne-boksershorts i pangfarver, og kendte som Don Ø starter indsamlinger med fortællinger om, hvor højt de elsker nosser, og hvor forfærdelig en sygdom testikkelkræft er.

Okay, nu er vi cirka 30 sekunder fra, at 2-300 læsere farer i blækkhuset over, at man ikke kan tillade sig at behandle noget så alvorligt som kræft humoristisk. Min pointe er, at de fleste af os vel bare er mere i øjenhøjde med bryster, mens nosser lidt lever deres eget liv nede i gylpen. Ligesom man aldrig vil se en Støt Skamlæberne eller Støt Hæmori-derne-kampagne. Derfor virker nosse-scenariet utopisk.

OG SÅ ER der statistikken, det alt-overvejende argument i kropskrigen; bryster mod nosser. Brystkræft rammer 4.000 kvinder om året, mens testikkelkræft rammer 270 mænd. Selvfølgelig er det som at sammenligne pærer med bananer, og der skal også tages hensyn til overlevelsesprocenter, og i en perfekt verden blev alle kureret osv.

Men når nu brystkræft rammer så mange kvinder, virker det så ikke lidt småligt ikke at støtte de 8.000 bryster, der bliver syge hvert år? Diskussionen om forskningsmidler til mandesygdomme i forhold til kvindesygdomme er ikke ny, 'klunkeriet' fra nossetilhængerne derimod er ganske dugfrisk.
ditte.giese@pol.dk

Er teaterforestillingen 'Pretty Woman A/S' kunst?

FREAKSHOW

CHRISTIAN LOLLIKE,
DRAMATIKER OG INSTRUKTØR

LØRDAG 30. oktober kl. 20 var der premiere på den omtalte teaterforestilling 'Pretty Woman A/S'. I denne forestilling spiller prostituerede fra Istedgadeområdet på skift rollen som den prostituerede Vivian Ward, der får et forhold til forretningsmanden Edward Lewis.

Fra begyndelsen gør skuespillerne præmissen klar: Det er rigtige prostituerede, der spiller Julia Roberts' rolle. Via video ser vi tre gadeprostituerede sidde i et skur - de skal nu beslutte, hvem af dem der denne aften skal spille Vivian Ward.

I løbet af forestillingen gennemgår jeg flere mærkelige og modsatte følelser. Jeg fryder mig over den prostituerede Anna, der spillede rollen med stor energi, charme og entusiasme. Hun føler sig tydeligvis temmelig tryk ved ruden, der adskiller hende og publikum - og man

fornehmer, at hun har prøvet det før. Kort efter begynder jeg at kede mig og bliver træt af at se dilettantteater - især da det går op for mig, at de virkelig har tænkt sig at spille alle hovedscener fra filmen.

HEREFTER BEGYNDER jeg at savne at høre Annas rigtige historie; hvilke omstændigheder havde bragt hende til Istedgade? Er hun på stoffer, imens hun spiller? Der ham den karseklippede fyr foran mig, der traskede ind, imens forestillingen var i gang, hendes alfons, dealer eller kæreste?

Og hvad med hende der går ind og ud ad døren - går hun ind og ud, fordi hun er junkie, eller fordi hun ikke kender koden for pæn borgerlig teateropførelse? Og hvad med hende på første række, der græder hele tiden - hvem er hun? Går de penge, jeg har betalt, virkelig til stoffer til den prostituerede? Og er det i virkeligheden ikke vulgært at sidde her 'and watch the freak' fjumse rundt på scenen? Og hvad med bagefter? Har kunstnerne

“ Er det i virkeligheden ikke vulgært at sidde her 'and watch the freak' fjumse rundt på scenen? ”

stemt og kærlig, men også sørgmodig. Sørgmodig, fordi alle ved, at de fire tilstedeværende prostituerede har et andet liv så uendelig langt fra premiefesten.

Kærlig, fordi Anna, der har spillet med, er så lykkelig, stolt og glad. Det fremgår tydeligt, at dette projekt har været de prostitueredes ø, deres helle, det, som har holdt dem oppe, og som de har set frem til. Fra en af de andre prostituerede lyder

bag værket en forpligtelse over for de medvirkende prostituerede?

EFTER FORESTILLINGEN deltager jeg i premiefesten. De prostituerede, der medvirker, forsvinder 'en tur', inden de er klar til at deltage. Stemningen er opstemt og kærlig, men med temmelig dopet stemme: »Åh, hvor jeg glæder mig til på mandag. Der er det min tur til at spille«.

DE PROSTITUEREDER er altså glade for og stolte af at være med, og det går efterhånden op for mig, at 'Pretty Woman A/S' ikke kan vurderes med udgangspunkt i forestillingen. 'Pretty Woman A/S' er ikke en teaterforestilling, men et socialt engageret værk, hvis budskab er klart og entydigt: Det er synd for de prostituerede, og filmen 'Pretty Woman A/S' er en glansbilledfortælling. Det er med andre ord et budskab, som det er svært at være uenig i - og svært at kalde raffineret.

Derfor placerer værket sig i højere grad i kategori med andre socialt engagerede værker, der har til formål at 'sælge' et entydigt budskab, men til gengæld formår at opløse de sædvanlige kategorier for æstetisk vurdering. Netop derfor er værket 'Pretty Woman A/S' interessant og har sin berettigelse. Medieomtalen er en del

af værket, ligesom processen er det.

MED ANDRE ord mener jeg, at værket kunne have stået stærkere ved at inkorporere processen og således give publikum indsigt i de omstændigheder, der må have været ved at arbejde med prostituerede stofafhængige. Ligesom jeg også mener, at man med fordel kunne have foldet de prostitueredes reelle historie mere ud.

Ved at vedkende sig sin gæld til andre socialt engagerede værker kunne man have accentueret pointen mere effektivt. Der skal dog ikke herske nogen tvivl om, at værket på mange niveauer er en vigtig begivenhed, der via sin blanding af på den ene side vulgær uddyttelse og på den anden sit oprigtige sociale engagement rejser flere vedkommende spørgsmål, end det giver entydige svar.
debat@pol.dk

Læs 7 døgnet med Tue Biering.
2. sektion side 9